

Mál nr. 327/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Vátryggingartaki ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð.

Gögn.

12. Málskot dags. 7. september 2023 ásamt fylgiskjölum.

13. Bréf V dags. 25. október 2023 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 23. september 2020 hafi M orðið fyrir líkamstjóni vegna slyss er hann tók þátt í æfingu á vegum Íþróttafélagsins X. Byggt er á því fyrir hönd M að tjón hans sé bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu X, en tjónið hafi atvikast með þeim hætti að M, sem var átta ára á slysdegi, hafi verið að taka heljarstökk af trampólíni þegar þjálfari hans, Y, greip í hann meðan hann var í loftinu. Hafi M þá komið niður á öðrum fæti með skakka mjöðm og hafi það valdið því að M lærleggsbrotnaði. Megi því rekja tjón hans til rangra viðbragða Y sem ekki hafi stýrt M niður úr stökkinu með viðeigandi hætti. Hafi inngrip Y því annað hvort orsakað brotið beint eða valdið snúningi þannig að M kom ekki rétt niður á dýnuna að stökki loknu. Þá hafi mögulega verið um of erfitt stökk að ræða og rangt af Y að þvinga M til standandi lendingar. V hafi, með bréfi, dags. 19. maí 2023, hafnað bótaskyldu á grundvelli þess að um óhappatilvik hafi verið að ræða. Í tilkynningu til lögreglu um atvikið, dags. 28. september 2020, hefur Z, faðir M, það eftir syni sínum að hann hafi verið að hoppa á trampólíni og stökkva upp í loftið og snúa sér. Þegar hann hafi verið í snúningnum hafi Y gripið í hann og M heyrnt lærlegginn brotna. Z lýsir því þá svo fyrir lögreglu að Y segi atvik þau að M hafi stokkið, en lent illa á gólfinu sem hafi valdið því að lærleggur hans brotnaði. Z kveður fyrir lögreglu að hann hafi ekki trú á þeirri lýsingu enda sé M ekki nógu sterkur til að lenda standandi heldur láti hann sig falla á bakið við lendingu. Í samtali lögreglu við framkvæmdastjóra X sagði hún að annar þjálfari, Þ, lýsi atvikinu á sama veg og Y, en jafnframt segist hinn fyrrnefndi hafa séð þegar M lenti á öðrum fæti skakkur í mjöðminni. Í málskoti kemur fram að frásögnum beri því greinilega ekki saman og verði X að bera hallann af því að hafa ekki hlutast til um frekari rannsókn, t.a.m. með því að kveða lögreglu á vettvang.

Í bréfi V til nefndarinnar er lýst þeirri afstöðu að það sé tjónþola að sanna tjón sitt og sýna fram á að saknæm háttsemi sé til staðar. Er því mótmælt að X verði gert að bera hallann af óvissu um málsatvik. Þess utan hafi þjálfarinn Þ verið vitni að atvikinu. Meðfylgjandi er yfirlýsing hans til V, dags. 10. október 2023, og kemur þar fram að M hafi gert framheljarstökk sem Þ telji til samræmis við getu. Við lendingu hafi heyrst smellur og M hafi lagst niður, greinilega slasaður. Y hafi staðið hjá M meðan stökkið fór fram og aðstoðað við framkvæmd stökksins með því að taka um maga og bak M en það sé rétt verklag við slíka aðstoð. Þá er í bréfi V rakið að í lýsingu Z á atvikum hafi komið fram að M hafi brotnað í loftinu þegar Y tók í hann. Telji V það afar ólíklega atburðarás og auk þess í andstöðu við lýsingu vitnisins. V telur þá að aðstæður umrætt sinn hafi verið eins öruggar og kostur var við æfingu slíkra stökka, þ.e. til staðar hafi verið trampólín, mjúk gryfjudýna og þjálfari til aðstoðar. Hafi aðstoð Y, sem hafi haft til að bera reynslu og menntun til að sinna starfanum, þá verið til samræmis við viðurkennt verklag. M hafi lent á öðrum fæti og verið snúinn við lendinguna og hefði Y ekki getað brugðist við því. Um óhappatilvik hafi því verið að ræða sem ekki verði rakið til atvika sem X beri skaðabótaábyrgð vegna.

Álit.

Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Það hvílir því á M að sýna fram á að slyss hans sé að rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis X eða starfsmanna þess eða annarra atvika eða aðstæðna sem X verði gert að bera skaðabótaábyrgð vegna. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni þykir mega byggja á því að beinbrot M hafi komið til við lendinguna sjálfa en ekki beint af völdum inngrips þjálfara. Verður því að telja að M hafi lent illa á dýnunni eftir stökkið og það leitt til líkamstjóns hans. Af hálfu M hafa ekki verið lögð fram nein þau gögn er renna stoðum undir það að óforsvaranlegt hafi verið, m.t.t. getu hans og aldurs, að láta M reyna umrætt stökk með

standandi lendingu. Þá liggur ekki annað fyrir en að tæki og aðbúnaður á slysstað, en ljósmyndir af vettvangi eru meðal gagna málsins, hafi verið fullnægjandi. Hefur þá ekki verið sýnt fram á að Y hafi með einhverjum hætti hagað aðstoð sinni við M meðan á stökkinu stóð með óvanalegum eða ófullnægjandi hætti þannig að leitt hafi til þess að M lenti með fyrrgreindum hætti. M verður að bera hallann af framangreindum sönnunarskorti. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni telst því ekki sýnt fram á annað en að um einstakt óhappatilvik hafi verið að ræða og er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt úr bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 5. desember 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir